

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

SSN Wiesław Kozielewicz pełniący obowiązki przewodniczącego I Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej, działając w granicach uprawnień Prezesa tej Izby, wskazanych w zarządzeniu Nr 102/2022 Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2022 r., w związku z wnioskiem adwokat K. G. – P. – obrońcy SSO A. S. w sprawie I ZZ 5/22, o zbadanie spełnienia przez **SSN Krzysztofa Wiaka** wymogów niezawisłości i bezstronności, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 22 sierpnia 2022 r., zgodnie z treścią art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. i art. 29 § 6-11 i 24 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – dalej powoływana jako u.SN, po stwierdzeniu, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym - SSO A. S. (art. 29 § 7 u.SN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę - adw. K. G. – P. (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zdanie czwarte u.SN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zdanie pierwsze u.SN)
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 u.SN),
- zawiera żądanie stwierdzenia, że w sprawie zachodzą wobec SSN Krzysztofa Wiaka przesłanki wskazane w art. 29 § 5 u.SN, które mogą powodować, że w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (art. 29 § 9 pkt 1 u.SN) oraz zważywszy, że wniosek ten

- zawiera jedynie wskazanie okoliczności uzasadniających żądanie w zakresie okoliczności związanych z powołaniem na pełniony urząd sędziego Sądu Najwyższego,
- nie przytacza jednak okoliczności związanych z zachowaniem sędziego Krzysztofa Wiaka po jego powołaniu oraz nie wskazuje, jak w okolicznościach tej sprawy ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności mogłoby wpływać na jej wynik,

- 1) wniosek odrzucić;**
- 2) odpis wniosku i zarządzenia załączyć do akt sprawy I ZZ 5/22;**
- 3) odpis zarządzenia doręczyć: SSO A. S. , jego obrońcy adw. K. G. – P.;**
- 4) odpis wniosku i wydanego zarządzenia przesłać SSN Krzysztofowi Wiakowi;**
- 5) zakreślić sprawę w repertorium I ZB jako zakończoną w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Przepisy k.p.k., które po myśli art. 128 u.s.p. mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniach z Rozdziału 3 u.s.p., nie nakładają obowiązku sporządzenia uzasadnienia tego zarządzenia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.), jednakże uznano za celowe odniesienie się do kilku kwestii.

Po pierwsze, niespełnienie wymogów, wskazanych w części wstępnej zarządzenia, będących elementami konstrukcyjnymi i zarazem konstytutywnymi wniosku powoduje konieczność jego odrzucenia, bez wzywania strony do usunięcia braków (art. 29 § 9 pkt 1 i 2 u.SN w zw. z art. 29 § 10 zdanie pierwsze u.SN).

Po drugie, art. 29 § 11 u.SN przewiduje obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 29 § 9 u.SN, złożonego w postępowaniu przed Sądem

Najwyższym. Skoro jednak ten przepis odnosi się wyłącznie do pełnomocników, to nie obejmuje swoim zakresem adwokatów i radców prawnych, którzy występują w sprawie w charakterze obrońcy. Adwokat K. G. – P. – autor wniosku, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 22 sierpnia 2022 r., jest obrońcą SSO A. S., a zatem nie ma podstaw do zastosowania unormowania z art. 29 § 11 u.SN. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów k.p.k. zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 u.SN), możliwe jest jedynie wypadku stwierdzenia powodów określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te nie zachodzą w niniejszej sprawie.

Po trzecie, na niniejsze zarządzenie nie przysługuje zażalenie. Wprawdzie, odmowa przyjęcia środka odwoławczego jest w postępowaniu karnym zaskarżalna (art. 429 § 2 k.p.k.), a skoro do rozpoznania wniosku stosuje się przepisy o zażaleniu z procedury, w której wniosek taki został złożony, czyli w niniejszym wypadku procedury karnej, to można wywodzić, że na zarządzenie o odrzuceniu wniosku przysługuje środek zaskarżenia (stosowany odpowiednio art. 429 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 u.SN). Takiej koncepcji nie można jednak podzielić, gdyż ustawa wyłącza co do zasady możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia wydane przez Sąd Najwyższy (art. 426 § 1 k.p.k. także w związku z treścią art. 466 § 1 k.p.k. i art. 29 § 24 u.SN), chyba że przepis szczególny wyraźnie przewiduje możliwość wniesienia zażalenia od zarządzenia czy postanowienia wydanego w najwyższej instancji sądowej. Ani przepis art. 429 § 2 k.p.k., ani przepisy u.SN, nie dają prawa stronie do złożenia zażalenia na wydane w Sądzie Najwyższym, w oparciu o art. 29 § 10 u.SN, zarządzenie o odrzuceniu wniosku o którym mowa art. 29 § 5 u. SN.

[as]